

پرونده کلاسه 9909980227400558 شعبه 14 دادگاه عمومی حقوقی مجتمع قضایی شهید بهشتی تهران تصمیم نهایی شماره 140268390006555734

خواهان: شیمیائی پارس پامچال با وکالت آقای محمدحمید خاتمی فرزند سیدنصرالدین به نشانی استان تهران - شهرستان تهران - شهر تهران - خیابان ولیعصر-بالا تر از نیایش، خیابان شهید عاطفی غربی، پلاک 100 - ساختمان پرشیا - طبقه 8

خوانده: شرکت ترنسوشن مارین پینت آسوسییشن با وکالت آقای محمد بادامچی فرزند حسن به نشانی استان تهران - شهرستان تهران - تهران - خیابان کریم خان زند، خیابان ماهشهر، پلاک 4 (خواسته: ابطال رأی داور (غیرمالی)

دادگاه با توجه به محتویات پرونده پایان رسیدگی را اعلام وبا استعانت از خداوند متعال به شرح زیر مبادرت بصدور رای می نماید.

رای دادگاه

در خصوص دعوی شیمیائی پارس پامچال با وکالت آقای محمد حمید خاتمی به طرفیت شرکت ترنسوشن مارین پینت آسوسییشن با وکالت آقای محمد بادامچی به خواسته ابطال رای داوری شماره 4717 صادره از موسسه داوری هلند و اعلام بطلان رای مذکور، ادعای خواهان به شرح زیر می باشد: «... رای داوری شماره 4717 صادره از موسسه داوری هلند که به موجب دادنامه شماره 9900933 مورخ 1399/6/31 اصداری شعبه 14 دادگاه عمومی (حقوقی) مجتمع قضایی شهید بهشتی تهران مورد ابلاغ واقع شده مورد اعتراض بوده بدینوسیله رسیدگی و صدور حکم شایسته دایر بر ابطال رای و اعلام بطلان آن بنا به جهات آتی استدعا می شود:1. مبنای داوری، «موافقتنامه عضویت شرکت خواهان در موسسه خوانده به تاریخ 29 بهمن 1382 بوده است که در ماده یک این موافقتنامه شرکت خوانده (ترنسوشن مارین پینت آسوسییشن) «شرکتی تشکیل

یافته و دایر تحت قوانین هلند به نشانی دفتر ثبت شده واقع در روتردام هلند» معرفی شده و ذیل ماده 15 همین موافقتنامه آمده است: «... کلیه اختلافات مربوط به این موافقتنامه یا موافقتنامه های آتی به طور قطعی از طریق داوری مطابق قوانین موسسه داوری هلند حل و فصل خواهد شد. این در حالی است که ذیل بند 1 از ماده 11 قانون داوری تجاری بین المللی آمده است: «... طرف ایرانی نمی تواند مادامی که اختلاف ایجاد نشده است به نحوی از انحاء ملتزم شود که در صورت بروز اختلاف حل آن را به داوری یک یا چند نفر مرجوع نماید که آن شخص یا اشخاص دارای تابعیتی باشند که طرف یا اطراف وی دارند» بنابراین التزام خواهان در توافقنامه مبنای داوری به حل اختلاف احتمالی توسط داور هم تابعیت با شرکت خواننده مخالف قواعد آمره قانونی بوده است و از این حیث با توجه به عدم موافقت ترکیب هیأت داوری با قواعد مندرج در قانون داوری تجاری بین المللی رای صادره توسط داور هلندی مستنداً به بند «و» از ماده 33 قانون مذکور شایسته ابطال میباشد. هم چنین با توجه به جنبه امری و غیرقابل عدول مفاد بند 1 از ماده 11 قانون داوری تجاری بین المللی می توان گفت رأی داوری صادره توسط داور هلندی از جهت مخالفت با قواعد آمره توجهاً به بند 2 از ماده 34 از این قانون اساساً باطل و غیرقابل اجرا می باشد. 2. خواننده با ادعای عدم پرداخت حق عضویت از سوی خواهان طرح ادعا نموده است. این در حالی است که بنا به شرح مذکور در رای داوری حق عضویت مذکور سالهای متمادی پرداخت شده و عدم پرداخت حق عضویت سالهای 2017 - 2018 میلادی که مستمسک طرح ادعا از سوی خواننده واقع شده بواسطه تحولات نظام بانکی در اثر تحریم های بین المللی و عدم امکان انتقال رسمی ارز از طریق شبکه بانکی بوده است مع الوصف داور رسیدگی کننده با ذکر مدافعات موجه موکل و اشاره به دلایلی که به عنوان قوه قهریه مورد استظهار مدعی علیه بوده، پرداخت نقدی و خارج از شبکه بانکی حق عضویت را راه حل عبور از مانع قلمداد و در نتیجه حدوث شرایط فورس ماژور را پذیرفته است. این در حالی است که شرکت خواهان به عنوان تبعه ایران خصوصاً تحت الزامات ناشی از نوع حقوقی «سهام عام» در امور مالی خود ملزم به رعایت دقیق نظامات پولی و بانکی کشور است و از سوی دیگر نه تنها جا به جایی فیزیکی وجوه ارزی جز در موارد مصرح قانونی

مصدق قاجاق ارز شناخته می شود بلکه از سال 1397 صدور هرگونه حواله ارزی خارج از شبکه بانکی نیز ممنوع شناخته شده و خواهان نمی توانسته است از مقررات کشور متبوع خود به سود خواننده تخطی نماید. از این دیدگاه رای داوری که با نادیده گرفتن موانع قهری پیش روی موکل متضمن دعوت او به نقض مقررات و نظامات پولی و بانکی کشور است؛ در مغایرت کامل با قواعد «نظم عمومی» بوده و از این حیث نیز توجهاً به مفاد بند 2 از ماده 34 قانون داوری تجاری بین المللی، رای صادره «باطل و غیرقابل اجرا» بوده و اعلام بطلان آن از این منظر موجب امتنان است.» خواننده در مقام دفاع بیان داشت: «...به موجب بند 3 ماده 36 قانون داوری تجاری بین المللی مصوب 1376، معاهدات و توافقهائی که دولت جمهوری اسلامی ایران با دول دیگر در خصوص ترتیبات و شرایط داوری منعقد نموده، ترتیبات و شرایط مذکور متبع می باشد و با وجود قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک، ارجاع به قوانین ملی و داخلی از جمله قانون داوری تجاری بین المللی مصوب 1376 و یا قانون آئین دادرسی مدنی فاقد وجهت می باشد. لذا، دعوی مطروحه شرکت پارس پامچال، محکوم علیه رأی داوری بین المللی، به استناد قانون داوری تجاری بین المللی مصوب 1376، با توجه به حاکمیت قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک و عدم تسری قانون داوری تجاری بین المللی مصوب 1376 به موجب بند 3 ماده 36 قانون مذکور محکوم به بطلان است. با توجه به حاکمیت قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک دیگر نوبت به قوانین ملی و داخلی از جمله قانون داوری تجاری بین المللی مصوب 1376 و یا قانون آئین دادرسی مدنی نمی رسد و دعوی مطروحه شرکت پارس پامچال که بر اساس قوانین داخلی مطرح گردیده، محکوم به بطلان است. مطابق شق ث بند 1 ماده 5 قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک، مرجع و قانون صالح برای نقض و یا تعلیق رأی داوری منحصراً مرجع صالح و قانون کشوری که حکم رأی داوری در آن صادر شده است، می باشد و دادگاهها و مراجع قضائی جمهوری اسلامی ایران صلاحیت رسیدگی و یا هر

(e) The award has not yet become binding on the parties, or has been set aside or suspended by a competent authority of the country in which, or under the law of which, that award was made. بر اساس موافقتنامه داوری که طرفین قانون و مرجع خارجی را برای روند داوری توافق نموده‌اند، قوانین ملی و داخلی جمهوری اسلامی ایران از جمله قانون داوری تجاری بین‌المللی مصوب 1376 حاکم بر موضوع نبوده و اساساً دعوی مطروحه به استناد قانون داخلی مذکور بلاوجه و محکوم به بطلان می‌باشد. مطابق شق ث بند 1 ماده 5 قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک، مرجع و قانون صالح برای نقض و یا تعلیق رأی داوری منحصرأ دادگاه و قانون کشوری که حکم رأی داوری در آن صادر شده است، می‌باشد. به موجب بند 2 ماده 5 قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک، دادگاه محترم منحصرأ در دو فرض زیر امکان امتناع از شناسائی و اجرای حکم داوری را دارند که ارتباطی به پرونده حاضر ندارد: الف: موضوع اختلاف به موجب قانون آن کشور از طریق داوری قابل حل و فصل نمی‌باشد؛ ب. شناسائی یا اجرای حکم با نظم عمومی آن کشور مغایرت دارد. به موجب بند 3 ماده 36 قانون داوری تجاری بین‌المللی مصوب 1376، معاهدات و توافق‌هایی که دولت جمهوری اسلامی ایران با دول دیگر در خصوص ترتیبات و شرایط داوری منعقد نموده، ترتیبات و شرایط مذکور متبع می‌باشد و قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک اولی بر قوانین ملی و داخلی از جمله قانون داوری تجاری بین‌المللی می‌باشد و با وجود قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسائی و اجرای احکام داوری خارجی نیویورک دیگر نوبت به قوانین ملی و داخلی از جمله قانون داوری تجاری بین‌المللی مصوب 1376 نمی‌رسد. موافقتنامه و قرارداد فی‌مابین و رأی داوری صادره صرفاً در خصوص و مربوط به امور تجاری موضوع مواد 2 و 3 قانون تجارت ایران و استفاده از علائم و اسرار تجاری شرکت خارجی می‌باشد و ادعای شرکت (Know-How) تجاری و دانش فنی ایرانی مطلقاً واهی است. در بند 4-5 رأی داوری تصریح گردیده که شرکت ایرانی داور واحد را پس

از بروز اختلاف و در کمال سلامت و آزادی اراده انتخاب نموده است و ادعاهای وکیل محترم شرکت ایرانی فقط برای اطاله دادرسی و صدور دستور اجرای رأی داوری می‌باشد: لذا، با عرض مراتب فوق و بی‌اساس بودن دعوی مطروحه شرکت پارس پامچال و اطاله دادرسی حادث شده، استدعای صدور حکم به بطلان دعوی مطروحه شرکت پارس پامچال و ارسال دادنامه و اجرائیه صادره شناسائی و دستور اجرای رأی داوری به دایره اجرای احکام مدنی مجتمع را با احتساب کلیه خسارات و هزینه‌های دادرسی دارد.» با عنایت به جامع محتویات پرونده، جری تشریفات قانونی، تعیین وقت رسیدگی، دعوت طرفین، استماع اظهارات و دفاعیات وکلای ارجمند اصحاب دعوا، مذاقه در لوایح تقدیمی و ارزیابی ادله ابرازی هر چند مرجع قضایی صالح کشوری که شناسایی و اجرای رأی داوری خارجی از آن درخواست شده بنا به درخواست طرفی که علیه وی به آن حکم استناد گردیده و تنها در صورتی که دفاعیات وی با دلایل احصا شده در بند یک ماده 5 کنوانسیون شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده در نیویورک مورخ 1985 میلادی انطباق داشته باشد، می‌تواند از شناسایی و اجرای حکم امتناع ورزد نظر به اینکه اولاً: رأی داوری شماره 110028 مورخ 24/02/1399 از شمول قانون داوری تجاری بین‌المللی مصوب 1376 خارج است زیرا از یک سو داوری در خارج از قلمرو سرزمینی کشور ایران صادر شده است و از سوی دیگر آئین داوری مطابق قانون هلند انجام شده است از این رو استناد وکیل محترم خواهان به حاکمیت مقررات قانون یاد شده وجاهت قانونی ندارد. ثانیاً: استناد وکیل محترم خواهان به ماده 456 قانون آئین دادرسی مدنی موثر در مقام نیست زیرا ماده یاد شده مقرر می‌دارد طرف ایرانی نمی‌تواند به نحوی از انحاء ملتزم شود که در صورت بروز اختلاف حل آن را به داور یا داوران یا هیأتی ارجاع نماید که آنان دارای همان تابعیتی باشند که طرف معامله دارد، در قضیه مطروحه قطع نظر از اینکه داور منفرد تابعیت کشور هلند یا کشور دیگری را دارا می‌باشد یا خیر؟ از آنجائیکه مطابق ماده 15 موافقت نامه عضویت شرکت شیمیایی پارس پامچال در اتحادیه فرا اقیانوسی رنگ دریایی نشان دهنده توافق طرفین جهت حل و فصل کلیه اختلافات مربوط به موافقت نامه یاد شده و موافقت نامه های آتی از طریق داوری مطابق قوانین موسسه داوری هلند

به عنوان "مقام ناصب" بوده است و دلالت بر التزام طرف ایرانی به ارجاع اختلاف به داور دارای تابعیت مشترک با طرف قرارداد ندارد. ثالثاً: موافقت نامه عضویت شرکت شیمیایی پارس پامچال در اتحادیه فرا اقیانوسی رنگ دریایی صرفاً بیان گر عضویت شرکت ایرانی در اتحادیه مربوطه به عنوان یک مرجع صنفی نیست و مفاد موافقت نامه مبنی بر اعطای امتیاز حق تولید محصولات با استفاده از دانش فنی و فروش آنها مطابق علائم تجاری به عضو ایرانی و متعاقباً فروش محصولات تحت علائم تجاری مبین روابط حقوقی قراردادی از نوع تجاری بوده و مشمول بند یک ماده واحده قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی به شمار می رود بر این اساس دادگاه دعوی خواهان را قابل پذیرش ندانسته با استناد به ماده 1257 قانون مدنی و مفاد ماده 456 قانون آیین دادرسی مدنی و مواد 1 و 2 و 4 و 5 کنوانسیون نیویورک مصوب 1958 حکم بر بطلان دعوی خواهان صادر و اعلام می دارد رای صادره ظرف مدت بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در دادگاه محترم ای تجدیدنظر استان تهران می باشد.

معاون قضایی و دادرس شعبه چهاردهم دادگاه حقوقی تهران - دکتر سجاد مظلومی